

FELSZÁMOLÁS - A FELSZÁMOLÓ KESETINDÍTÁSI JOGOSULTSÁGA

A felszámoló a hatályos jogszabályi rendelkezés helyes értelme szerint nem saját nevében, hanem az adós képviselőjében jogosult megtámadni az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződést, vagy más jognyilatkozatot.

Cstv.40.§ (1) bek.

Győri Ítéltábla:Gf.II.20.240/2006/2. szám

Az elsőfokú bíróság a 2004. november 18-án előterjesztett hitelezői kérelem alapján megállapította a felperes fizetésektelenségét és elrendelte felszámolását.

Ezt követően a kijelölt felszámoló, által képviselt felperes a Cstv.40.§. /1/ bekezdés a./ pontja alapján keresetet indított az alperessel szemben a közöttük 2004. április 15-én létrejött, 65 millió Ft kártérítésnek az alperes részére történő megfizetéséről rendelkező megállapodás érvénytelenségének megállapítása iránt.

Az elsőfokú bíróság azonban a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. A végzés indokolása szerint a Cstv.40.§. /1/ bekezdése alapján a felszámolás alá került gazdálkodó szervezet nem jogosult a perindításra, hanem helyette a felszámoló indíthat saját nevében keresetet az adós által kötött szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt, és az így megindított perben az adós gazdálkodó szervezetnek – a másik szerződő fél mellett – alperesként kell szerepelnie.

E végzés ellen a felperes élt fellebbezéssel, és – tartalmilag – annak megváltoztatásával a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának mellőzését, és az elsőfokú bíróságnak a kereset érdemi elbírálására utasítását kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a keresetindításra a Cstv.40.§-ának a 2004. május 1. napjától hatályos rendelkezése alapján került sor. Eszerint pedig a felszámoló nem saját nevében, hanem az adós nevében, képviselőjében támadhatja meg keresettel az adós egyes, a vagyon csökkenését eredményező szerződéseit, vagy más jognyilatkozatait. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott, ettől eltérő álláspontot megfogalmazó elvi határozat és eseti döntés a Cstv. már hatályukat veszített, és így a jelen esetben nem irányadó rendelkezései alapján keletkeztek.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogszabályok téves értelmezése alapján rendelkezett a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításáról.

A jelen eljárásra irányadó, a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló, lényegesen az 1993. évi LXXXI. törvénnyel, az 1997. évi XXVII. törvénnyel, a 2000. évi CXXXVII. törvénnyel, valamint a 2004. évi XXVII. törvénnyel módosított 1991. évi XLIX. törvény (többször módosított Cstv.) 40.§. /1/ bekezdése szerint ugyanis a hitelező, avagy az adós nevében a felszámoló támadhatja meg a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éven belül a bíróság előtt keresettel az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző öt éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését, vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező, vagy a hitelezők kijátszására irányult, és a másik fél erről a szándékról tudott, vagy tudnia kellett.

A felszámoló tehát e jogszabályi rendelkezés helyes értelme szerint nem saját nevében, hanem az adós képviselőjében jogosult a többször módosított Cstv.40.§-a szerinti keresetindításra; a perben felperesként nem a felszámolónak, hanem az adósnak (alperesi oldalon pedig értelemszerűen a másik szerződő félnek) kell szerepelnie.

A Legfelsőbb Bíróság 2000. évi 233. számú elvi határozata, valamint a BH.2003/424. sz. alatt közzétett eseti döntés a Cstv. már hatályukat veszített rendelkezései alapján keletkeztek, így a jelen ügyben nem irányadók. Az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény 53.§-a ugyanis jelentős mértékben módosította a Cstv.40.§-át, és – a 2004. évi XXVII. törvény 73.§. /1/ bekezdéséből kitűnően – a 2004. május 1. napját követően megindított eljárások vonatkozásában e módosított rendelkezéseket kell alkalmazni. A módosítás pedig egyebek mellett újraszabályozta a Cstv.40.§-a szerinti perindításra jogosultak körét is akként, hogy az új szabályozás szerint – a korábbtól eltérően – a felszámoló már nem saját nevében, hanem az adós képviselőjében jogosult a kereset előterjesztésére.

A konkrét esetben pedig a felperes (az adós) felszámolását 2004. november 18-án kezdeményezték, esetében tehát a Cstv.40.§-ának a 2004. évi XXVII. törvény 53.§-ával módosított rendelkezését kell alkalmazni.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú végzést a Pp.259.§-a folytán alkalmazandó Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján megváltoztatta.